

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/163/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011251
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121011251.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.04.2022, č. k. 3T/25/2021-457, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.06.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II/ Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len okresný súd) zo dňa 19.04.2022, č. k. 3T/25/2021-457 bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obžalovaný A. B. v období od mesiaca august 2018 až najmenej do 19.04.2022, s výnimkou obdobia od 24.09.2018 do 24.12.2018 a od 12.03.2021 do 02.07.2021 - kedy vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody, v Trnave ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svojho maloletého syna A. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom u matky D. B. v E., F. G. XX, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.06.2008, sp. zn. 28C/123/2007 -76, právoplatným dňa 14.06.2008 a to tak, že je povinný platiť na výživu syna A. B. sumu 1.000,-Sk (33,19,-€) mesačne, vždy do 24. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. B., a s účinnosťou od 10.07.2019 bol obvinený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 19P/34/2019-45, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 30.06.2020, sp. zn. 26CoP/28/2020-71, právoplatným dňa 10.07.2020 zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna A. sumou 100,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. B., a hoci si bol obžalovaný A. B. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi A., nevyvinul dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, o prácu opakovane prišiel vlastnou vinou a úrad práce o sprostredkovanie zamestnania nepožiadal, pričom od augusta 2018 obžalovaný prispel na výživu maloletého syna A. len v mesiaci február 2019 sumou 50,-€, v mesiaci jún 2019 sumou 30,-€, v mesiaci august 2019 sumou 20,-€, v mesiaci december 2019 sumou 20,-€, v mesiaci január 2020 sumou 30,-€, v mesiaci február 2020 sumou 20,-€, v mesiaci máj 2020 sumou 70,-€, v mesiaci august 2020 sumou 12,-€, v mesiaci október 2020 sumou 50,-€, v mesiaci február 2021 sumou 20,-€

a v mesiaci február 2022 sumou 500,-€, čím mu za obdobie od mesiaca august 2018 do mesiaca apríl 2022 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 2.543,52-€.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný v období od mesiaca august 2018 až najmenej do 19.04.2022, s výnimkou obdobia od 24.09.2018 do 24.12.2018 a od 12.03.2021 do 02.07.2021 - kedy vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody, v Trnave ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svojho maloletého syna A. B., narodeného XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.06.2008, č. k. 28C/123/2007 -76, právoplatným dňa 14.06.2008 bol povinný platiť na výživu syna A. B. sumu 1.000,-Sk (33,19,-€) mesačne, vždy do 24. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. B.. S účinnosťou od 10.07.2019 bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2019, č. k. 19P/34/2019-45 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 30.06.2020, č. k. 26CoP/28/2020-71, právoplatným dňa 10.07.2020 zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna A. B. sumou 100,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. B.. Za dané obdobie si obžalovaný pravdepodobne svojou ľahkovážnosťou nevedel udržať akékoľvek zamestnanie, pričom sa ani nenahlásil na úrade práce, aby si zabezpečil pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať. O prácu opakovane prišiel vlastnou vinou a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadaval ani Úrad práce.

Okresný súd mal tiež za preukázanú celkovú výšku zameškaného výživného, ktorá ku dňu 19.04.2022 predstavovala sumu 2.543,52-€, s tým, že obžalovaný reálne za skúmané obdobie uhradil výživné len v mesiaci február 2019 sumou 50,-€, v mesiaci jún 2019 sumou 30,-€, v mesiaci august 2019 sumou 20,-€, v mesiaci december 2019 sumou 20,-€, v mesiaci január 2020 sumou 30,-€, v mesiaci február 2020 sumou 20,-€, v mesiaci máj 2020 sumou 70,-€, v mesiaci august 2020 sumou 12,-€, v mesiaci október 2020 sumou 50,-€, v mesiaci február 2021 sumou 20,-€ a v mesiaci február 2022 sumou 500,-€. O vierohodnosti poškodenej D. B. okresný súd nemal žiadne pochybnosti, s prihliadnutím aj na zhodu jej výpovede s listinnými dôkazmi, kde sa v podstatných bodoch zhodovali a žiadnym spôsobom si neodporovali.

Okresný súd dospel k záveru, že sa skutok, ktorý bol predmetom obžaloby stal, pričom obžalovaný najmenej dva mesiace v období od augusta 2018 až najmenej do 19.04.2022 úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, okresný súd bol toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko úmyselne a hlavne vlastným zavinením neplatil výživné. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného okresný súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú. Uznal preto obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to, že sa ku skutku priznal a zároveň ho úprimne oľutoval. Okrem toho u neho okresný súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol v minulosti súdne trestaný. Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko bol vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol vo výkone nepodmienečného trestu v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním skutku. Okresný súd ďalej konštatoval, že nemohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, s ohľadom na osobu obžalovaného, na ktorého doposiaľ nepôsobil prevýchovným účinkom predošlý uložený trest odňatia slobody. O jeho ľahostajnom prístupe k spáchanej trestnej činnosti svedčí aj skutočnosť, že sa trestnej činnosti dopúšťal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

K náhrade dlhu obžalovaného na výživnom na jeho maloleté dieťa okresný súd konštatoval, že dlh páchatel'a spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti. Preto nemožno uplatniť dlžné výživné v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, čím však nie je vylúčené uložiť obžalovanému primerané obmedzenie podľa § 50 ods. 1, § 51 ods. 1 Trestného zákona, avšak ani aplikácia tohto ustanovenia neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko okresný súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody. Takto uložený trest, podľa názoru okresného súdu obsahoval tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskôr odôvodnil vlastnoručným písomným podaním, v ktorom uviedol, že po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody v novembri 2021 sa ihneď zamestnal, medzičasom prekonal Covid 19, avšak pokračoval v zamestnaní vo firme H. I.. Jeho dlh v danej trestnej veci činí 2 000,- €, po prepustení z výkonu trestu vedel zo mzdy uhradiť čiastku vo výške 500,-€, viac sa mu nedalo, nakoľko mu boli z platu stiahnuté finančné prostriedky aj na iné exekúcie. Na pojednávanie okresného súdu sa nevedel dostaviť osobne, pretože bol opäť postihnutý Covidom, avšak s okresným súdom komunikoval telefonicky. Momentálne z výkonu trestu platí výživné na dieťa, avšak bývalá manželka mu nebola ochotná zaslať potrebné potvrdenie z úradu, preto vec vybavil prostredníctvom sociálneho pracovníka v ÚVTOS, aby bolo výživné na dieťa pravidelne uhrádzané. Z jeho mzdy v ÚVTOS sú uhrádzané aj ďalšie exekúcie, náklady na výkon trestu, teda nie je možné, aby v súčasnej dobe splácal aj zostatok dlhu v sume 1 500,- €. Výkon trestu vo výmere 8 mesiacov mu končí 02.01.2023, avšak bude mu premenená podmienka a dôjde k navýšeniu jeho trestu. Výkonom ďalších dvoch trestov v celkovej výmere 28 mesiacov je uložený trest neúčelný, pretože zostatok dlhu mu ostane aj naďalej. Splácať zo mzdy vo väznici ho nebude môcť. Dlhodobo žije s družkou, ktorá je zdravotne hendikepovaná - invalidná dôchodkyňa. Uhradiť dlh je jeho prioritou. Po prepustení z výkonu trestu sa ihneď zamestná. Jeho syn bude mať 17 rokov a rád by tento dlh uhradil pred jeho dospelosťou. K neplateniu ho dohnali jeho osobné, rodinné nezmary. Je mu to ľúto. Žiada o uloženie nižšieho trestu. Jedná sa len o dlh, nie je potrebná akási určitá dĺžka trestu na jeho prevýchovu alebo nápravu. Ihneď po prepustení z výkonu trestu zbytok sumy uhradí v troch 500,- € mesačných splátkach, možno i vo vyšších, nie však v nižších.

Obžalovaný odôvodnil podané odvolanie aj prostredníctvom obhajcu, v ktorom namietal, že svoj čin úprimne oľutoval a je si vedomý skutku, ktorý spáchal. V čase keď bol zamestnaný prispieval aspoň čiastočne na výživné maloletého syna. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný najmä z dôvodu, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku ani počas hlavných pojednávaní nijako nevysporiadal so skutočnosťou v akej výške bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť. V tomto smere okresný súd nevykonal žiadne dokazovanie, a to hlavne ohľadne jeho príjmu v obdobiach kedy nebol zamestnaný, či vôbec mal nejaký príjem, ktorý prevyšoval hranicu sociálnej odkázanosti ustanovenú v príslušných predpisoch. Poukázal na judikát R 44/1989. „Pri rozhodovaní o trestnom člene zanedbania povinnej výživy podľa § 213 TZ súd pri posudzovaní otázky, v akej výške bol obvinený schopný plniť vyživovaciu povinnosť, musí vždy brať zreteľ na všetky potrebné hľadiská vrátane toho, či sa obvinený bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania alebo nejakého majetkového prospechu (§ 96 ods. 1 ZR). Nestačí iba zistenie, že obvinený je v súčasnosti bez zamestnania a poberá len príslušný príspevok od štátu.“ Rovnako v zmysle judikátu R 22/1992 „Skutočnosť, že obvinený je bez zamestnania a v tom čase poberá len príspevok pred nástupom do zamestnania, sama osebe nemá vplyv na existenciu jeho vyživovacej povinnosti voči dieťaťu podľa § 85 ods. 1 ZR, a preto ho nezbavuje trestnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti V zmysle § 213 TZ, pokiaľ výška príspevku prevyšuje hranicu sociálnej odkázanosti ustanovenú v príslušných právnych predpisoch. V takýchto prípadoch treba riešiť predbežnú otázku, v akej výške mal obvinený povinnosť platiť výživné na svoje dieťa počas kritickéj doby podľa hľadísk uvedených v § 96 ods. 1 ZR, a posúdiť, či zavinené neplnenie vyživovacej povinnosti možno aj vzhľadom na § 3 ods. 1 TZ posúdiť ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 TZ.“ Zároveň uviedol, že jeho opätovné umiestnenie do výkonu trestu odňatia slobody výrazným spôsobom znižuje, ak nie znemožňuje, jeho schopnosť platiť výživné na maloletého syna. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (za iný trestný čin k 31.12.2022), má záujem sa zamestnať, čo najskôr splatiť dlžné výživné v troch splátkach. Je toho názoru, že okresný súd mal zohľadniť aj horeuvedené faktické okolnosti prípadu a nerozhodnúť iba na základe skutočnosti, že bol niekoľkokrát súdne trestaný. Zároveň bol toho názoru, že vykonané dokazovanie okresného súdu k naplneniu skutkovej podstaty prečinu

zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona bolo nedostatočné. Odôvodnenie okresného súdu je tak nejasné a neúplné, pričom sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného do konania neverejného zasadnutia bližšie nevyjadril.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Krajský súd postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V posudzovanom prípade okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, vypočul svedkyňu - poškodenú D. B., pričom sa čítali časti výpovedí poškodenej z prípravného konania na odstránenie rozporov vo výpovediach, oboznámil listinné dôkazy, a to rozsudok okresného súdu zo dňa 3.6.2008, sp. zn. 28C/123/2007 (č. I. 54-57 spisu), rozsudok okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 19P/34/2019 (č. I. 58-62 spisu), rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.6.2020, sp. zn. 26CoP/28/2020 (č. I. 63-67 spisu), rozsudok okresného súdu zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 15T/3/2018 (č. I. 71-72 spisu), rodný list mal. A. B. (č. I. 73 spisu), potvrdenia o návšteve školy A. B. (č. I. 74 spisu), správa UPSVAR + rozhodnutie o náhradnom výživnom (č. I. 75-150 spisu), trestný rozkaz okresného súdu zo dňa 24.11.2010, sp. zn. 5T/57/2010 (č. I. 164-165 spisu), správa UVTOS Želiezovce (č. I. 195-205 spisu, č. I. 206-211 spisu), správa UVTOS Leopoldov (č. I. 212-216 spisu), správy na obžalovaného Sociálna poisťovňa Nitra (č. I. 218-230 spisu), správy na obžalovaného UPSVAR Nitra (č. I. 232-236 spisu), posudky bývalých zamestnávateľov obžalovaného, mzdové listy (č. I. 238-289), správy exekútora JUDr. Petra Stana (č.

I. 296 spisu), správa E. J. + výpis z účtu IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (č. I. 305-325), kópie poštových poukážok dokumentujúce realizované platby výživného (č. I. 347-353), tabuľka priebehu plnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným (č. I. 357-358), lustrácia v databáze súdov, odpis registra trestov obžalovaného, lustráciu v registri priestupkov obžalovaného.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku, súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Cit. základnými zásadami trestného konania sa okresný súd v posudzovanej trestnej veci dôsledne neriadil. Náležité zistenie skutkového stavu je *conditio sine qua non* spravodlivého rozhodnutia vo veci. V rámci náležitého zisťovania skutkového stavu veci je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Za každých okolností je potrebné vec objasniť minimálne v takom rozsahu, aby bolo bez dôvodných pochybností zrejmé, že sa skutok stal, že vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a v neposlednom rade, že žalovaný skutok spáchal práve obžalovaný.

Okresný súd pochybil, keďže vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie k neplneniu vyživovacej povinnosti do podania obžaloby, pričom dokazovanie bol povinný vykonať aj za dobu do vyhlásenia napadnutého rozsudku.

Okresný súd nevypočul obžalovaného k plneniu či neplneniu si vyživovacej povinnosti aj v čase po podaní obžaloby. Bez výsluchu obžalovaného nie je nemožné náležite objasniť objektívnu ani subjektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona a rozhodnúť aj o možnom zániku trestnosti činu v zmysle ustanovenia § 86 ods.1 písm. a) Trestného poriadku, keďže obžalovaný má možnosť splniť svoju povinnosť až do doby, než sa súd odoberie na záverečnú poradu (to však neznamená, že nebude môcť okresný súd vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, pokiaľ budú na to splnené zákonné podmienky).

Z prehľadu o zaplatení výživného na syna obžalovaného vyplýva, že tento platil výživné v rôznych sumách, v rôznych časových intervaloch, nie však v takej výške a v čase ako mu bolo uložené rozsudkami okresného súdu, čo obžalovaný nepopieral. Z odvolania obžalovaného je však zrejmé, že je toho názoru, že nezaplatené výživné dosahuje výšku 1 500,- €, čo je v zrejmom rozpore s vyjadreniami poškodenej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti úlohou okresného súdu bude, aby vykonal hlavné pojednávanie za prítomnosti obžalovaného a dal mu možnosť vyjadriť sa k veci. Taktiež bude potrebné, aby okresný súd skúmal, či bol obžalovaný schopný platiť výživné v takej výške, ako mu bolo určené okresným súdom, prípadne určiť, v akej výške bol v jednotlivých obdobiach schopný platiť výživne na maloleté dieťa. Samotné zistenie, že osoba si neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, totiž ešte neznamená, že sa dopúšťa trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Pre vyslovenie záveru, že obžalovaný sa dopustil trestného činu podľa § 207 Trestného zákona, musí byť preukázaná aj subjektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu. Pri skúmaní zavinenia páchatela trestného činu podľa § 207 Trestného zákona, je potrebné vychádzať z jeho sociálnej, majetkovej a finančnej situácie, pričom treba náležite zistiť i dôvody, ktoré sa o túto jeho situáciu pričínili. Až na základe takto zisteného skutkového stavu môže objektívne rozhodnúť, či obžalovaný po subjektívnej ako aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona.

Okrem toho, že okresný súd nevykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie ku skutkovému stavu vo vzťahu k zaplateniu alebo nezaplateniu výživného obžalovaným, tento sa ani nevysporiadal s dôkazmi, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, nakoľko sa napr. nevysporiadal s tým, že poškodená bola poberateľkou náhradného výživného od augusta 2018 do apríla 2019 (č. I. 75 spisu), a rovnako tak neaktualizoval správu od súdneho exekútora JUDr. Petra Stana ku dňu vykonania hlavného pojednávania, ale uspokojil sa so správou zo dňa 27.04.2021 (č. I. 296).

Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude doplniť dokazovanie ohľadne skutkových zistení platenia výživného obžalovaným v rozhodnej dobe prostredníctvom zabezpečenia listinných dôkazov, a to aktuálnou správou z UPSVARu, či poškodená nepoberala náhradné výživné aj po podaní obžaloby, ďalej zabezpečiť aktuálne správy súdneho exekútora JUDr. Petra Stana vo vzťahu k výške sumy, ktorá

bola prostredníctvom neho vymožená na úhradu výživného a v akom rozsahu bola táto suma už vyplatená poškodenej. Okrem toho vypočuje k výške dlžnej sumy na výživnom opätovne obžalovaného a poškodenú.

Následne bude okresný súd povinný vyhodnotiť jednotlivé vykonané dôkazy samostatne i v súhrne s ostatnými dôkazmi a na základe takto zisteného skutkového stavu dospieť k správnym skutkovým zisteniam a tak k správne právnemu záveru. Zároveň sa okresný súd vysporiada so všetkými odvolacími námietkami obžalovaného, ktoré odvolací súd považuje za dôvodné a neprehliadne obhajobné tvrdenia obžalovaného, s ktorými je potrebné sa v konečnom rozhodnutí vysporiadať.

Okresný súd bude povinný postupovať vo vyššie naznačenom smere (príp. bude povinný vykonať aj ďalšie dôkazy, ktorých potreba počas doplnenia dokazovania vyvstane).

Až na základe takto zisteného skutkového stavu môže objektívne konajúci okresný súd rozhodnúť, či obžalovaný po subjektívnej ako aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu stíhaného trestného činu.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd musel podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.